

тие сж живѣле мирно въ своите кѣщици, които сж биле направени отъ дърво; най-послѣ, тие сж биле гостеприѣмни, весели и безгрижни. Сѣка кѣща, която са е сжстояла отъ многочисленно семейство, е живѣла сама за себѣ си и управляла са е отъ свой главатаринъ; сѣко село е имало свой началникъ и управляло са е по своята воля; сѣко племе са е управляло независимо, живѣло е свободно и не е имало съ другите родственни нему племена нищо общо, освѣнъ езикътъ, вѣрата и преданията. Но това разединение, което въ пѣрвите времена е било полезно за мирните и за трудолюбивите ораче, които не сж обичале нито военната слава, нито кръвопролитията, станало слѣдъ време, когато по тѣхните мѣста са появиле различни диви орди и когато захванале да нападѣтъ на тѣхъ и да отниматъ тѣхното имане, чувствително. Тие разбрали, ако и късно, че тѣмъ е било нужно по-сжщественно споразумѣние. Не преминало дълго време, а славянските племена биле покорени отъ различни народи, които ги накарали да имъ плащѣтъ данокъ и да исплѣдняватъ тѣхните желанія. Сичкото това ги принудило да помислатъ за своето бждѣще, да напуснатъ своите мирни занятия и да са защищаватъ. Завоевателите сж презирали мирните земледѣлчески занятия, наричале сж *щастие* и *слава* побѣдите си надъ другите народи, старале сж са да убиятъ колкото са може повече хора, глѣдале сж да отниматъ чуждото имане и да го употрѣбляватъ за своите роскошества или за своите дивы страсти и употрѣбляле сж сичките си сили да покажатъ човѣческото достоинство. Сѣверо-восточните славяне още преди рождество хри-